

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 47/2019
22.01.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Божидара Вујовића и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Милић, адвокат из ..., против туженог „ББ“ АД из ..., чији је пуномоћник Борислав Перовић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 576/18 од 25.05.2018. године, у седници одржаној 22.01.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ пресуда Апелационог суда у Новом Саду Гж1 576/18 од 25.05.2018. године и предмет враћа другостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору П1 418/17 од 15.11.2017. године, утврђено је да је ништаво решење туженог од 31.08.2014. године којим је тужиоцу отказан уговор о раду бр. .. од 16.04.2014. године. Обавезан је тужени да тужиоцу плати на име законске затезне камате обрачунате од дана доспећа сваке зараде до дана исплате 22.486,19 динара са законском затезном каматом од 19.02.2016. године до исплате; на име накнаде трошкова за долазак и одлазак са рада 5.280,00 динара са законском затезном каматом од подношења тужбе 20.01.2015. године до исплате; на име дневница за укрцај 46.020,00 динара са законском затезном каматом од подношења тужбе 20.01.2015. године до исплате; на име накнаде штете због незаконитог престанка радног односа 195.205,14 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења 15.11.2017. године до исплате. Одбијен је тужбени захтев тужиоца преко досуђених 195.205,14 динара, до тражених 307.528,59 динара са законском затезном каматом на тај износ на име накнаде штете због незаконитог престанка радног односа. Обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 124.602,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 576/18 од 25.05.2018. године укинута је пресуда Основног суда у Сомбору П1 418/17 од 15.11.2017. године у делу којим је утврђено да је ништаво решење туженог од 31.08.2014. године о отказу уговора о раду и тужба је одбачена. Преиначена је првостепена пресуда и одбијен тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да тужиоцу накнади штету исплатом 195.205,14 динара са законском затезном каматом од 15.11.2017. године до исплате и да му накнади трошкове парничног поступка од 124.602,00 динара са

законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Одређено је да свака странка сноси своје трошкове првостепеног поступка. Одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у одбијајућем делу. Обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове другостепеног поступка од 60.408,20 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11, 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија тужиоца основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Међутим, другостепена пресуда се заснива на погрешној примени материјалног права, због чега чињенично стање није потпуно утврђено.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је код туженог засновао радни однос на одређено време за обављање послова машинисте ..., у трајању до три месеца по уговору о раду од 16.04.2014. године а анексом уговора о раду од 17.07.2014. године тужиоцу је радни однос продужен до 16.10.2014. године. Решењем о отказу од 31.08.2014. године, тужиоцу је отказан анекс уговора о раду због недоласка на посао и тужиоцу је престао радни однос 31.08.2014. године. Тужилац је решење о отказу уговора о раду примио 23.10.2014. године, а тужбу је поднео 20.01.2015. године.

Другостепени суд је одбацио тужбу у делу захтева којим је тужилац тражио поништај решења о престанку радног односа и одбио тужбени захтев у делу којим је тужилац тражио накнаду штете због незаконитог отказа.

Закон о раду („Сл. гласник РС“, бр.24/05 ...75/14), у члану 185. став 1. прописује да се уговор о раду отказује решењем, у писменом облику, и обавезно садржи образложење и поуку о правном леку. У решењу којим је тужиоцу отаказан уговор о раду од 31.08.2014. године, чији поништај се тражи у овом поступку, у поуци о правном леку наведено је да против овог решења запослени може покренути спор пред надлежним судом у року од 90 дана од дана достављања решења.

Другостепени суд налази да је тужилац тужбу за поништај решења о отказу уговора о раду поднео протеком законског рока из члана 195. Закона о раду, којим је у ставу 2. прописано да је рок за покретање спора 60 дана од дана достављања решења, односно сазнања за повреду права, те како је тужилац тужбу поднео 20. јануара 2015. године, а решење о отказу уговора о раду је примио 23. октобра 2014. године, то је протекао законски рок од 60 дана за подношење тужбе суду, те је тужба одбачена. По оци Врховног касационог суда, када због погрешног упутства послодавца у решењу којим се отказује уговор о раду, правни лек није изјављен у законском року, већ у року означеном у упутству о употреби правног лека које је наведено у решењу, треба узети да је правни лек благовремено изјављен, ако је изјављен у року који је означен у поуци о правном леку, која је саставни део решења о отказу уговора о раду. Како је тужилац решење о отказу уговора о раду примио 23.10.2014. године, а према поуци о правном леку из побијаног решења о отказу (90 дана од достављања решења), тужбу за поништај

решења је поднео 20.01.2015. године, што значи да је тужба поднета у року који је означен у решењу, то тужилац не може да сноси последице погрешног упутства о правном леку у том смислу да тужба којом тражи заштиту права из радног односа буде одбачена.

У поновном поступку другостепени суд ће потпуно утврдити чињенично стање и правилно применити материјално право, ценећи жалбене наводе тужиоца и примедбе у овом решењу, те донети закониту одлуку.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци на основу члана 416. став 2. ЗПП.

Председник већа - судија
Весна Поповић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић